ZUSAMMENGESETZTE HANDSCHRIFT: GREGORIUS MAGNUS. PS. MARCILIA. PS. BOTO PRUVENINGENSIS

2. Hälfte 12. Jh. Seite 134r

Quelle: https://manuscripta.at/?ID=36542
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

ano undiq; cunct. ipso estu q gce reuma dr: numis
tribulis. ⁊ ppt accessu maris marina nuncupat.
⁊ ppt recessu ledonodie oib aduenientib ⁊ lumina
sci archangli petere desiderantib bis in die sinum
pandens. Non autt ut ceta maria paulatim acce
dit. s; pcipiti cursu cu magno fremitu ac strepi
tu trifico q; sonitu accurrens. sepe intcipit ter
agentes. ⁊ ideo locus iste pelm maris appellat.
Omniu itaq; tarii ppli hunc locu in sollepnita
te sci michahelis archangli iugi deuotione fre
qntant. anglica suffragia p hoc se posse adipisci.
spantes. la igit festiuitate ipsi archangeli tur
bis ad ei lumina ppantib. ecce ia in medio are
ne maris positus. affuit qda mulier paupcula.
uicino partu omnimodis guida. lt ecce subito
sonit maris tribilis intonat. ⁊ cunctis ppeti
cursu. m amentiu fugientib sollepnitate tam
pacta. ipsa miserrima mulier nichil huma
ni auxilii habens sola remansit. usu eia
pedu p nimio timore. dolore ⁊ labore des
tituta. Irruerant enim in ea ut alia queda
diuina pagina narrat. dolores p subiti. Qd
ageret quo se uerteret ignorabat. Clamabat
eiulatu magno. miserabilit auxiliu petens.
s; unusqsq; se ipsu cupiens tueri. audire dis
simulabat. Qd forte n casu. s; magis diuina
gestu estat uoluntate. quatenus ex hoc xpi bo
nitas. maxime eia genitricis eius mia omnib
clarescerent. Lg absente humano auxilio. recent